

Sprawozdanie

komisji szkolnej o petycyach nauczycieli Romana Soniewskiego, Tomasza Zielińskiego i innych o przyznanie lat służby do wymiaru emerytury.

Wysoki Sejmie!

Roman Soniewski, nauczyciel w Leszczańcach powiat buczacki (L. s. 111) uprasza o wliczenie do emerytury pięciu lat, w których z powodu braku zdrowia nie był w służbie i mieszkał u rodziców. Dopiero w roku 1892 wstąpił ponownie do służby i od tego czasu liczy mu krajowa rada szkolna lata służby — co zresztą jest z obowiązującymi ustawami zgodne. Proszący obecnie nie zamierza się pensyonować — a zdaniem komisji, prośbę swą winien wtedy przedłożyć W. Sejmowi, skoro postanowi usunąć się od pracy zawodowej — do tego zaś czasu pracą i pilnością na łaskę W. Sejmu zasłużyć.

(L. s. 107). Tomasz Zieliński wstąpił do zakonu OO. Dominikanów, a jako braciszek używany był przy szkole w Żółkwi do nauki religii. Później z powodu choroby wystąpił z zakonu, był organistą i nauczycielem — uzyskał patent kwalifikacyjny, wreszcie przeszedł na emeryturę z roczną płacą 162 zł. w. a. — prosi obecnie o podniesienie tej rocznej płacy. — Z powodu, iż praca organisty nie może być wynagradzana z emerytalnego funduszu nauczycieli ludowych, do prośby tej komisja przychylić się nie może.

To samo dotyczy prośby (L. s. 148) Józefa Dudziaka, który przeżat 27 pełnił służbę organisty i nauczyciela, potem wykazuje 5 lat przerwy służbowej, a dopiero od lutego 1885 po otrzymaniu kwalifikacji liczą mu się lata służby.

Michał Zacharyasiewicz nauczyciel w Kozłowie, powiat brzeżański (L. s. 226), Emil Winiarski, nauczyciel w Siechowie (233), Jan Częstuch nauczyciel w Hołoskowie, (263) proszą o policzenie lat służby przed kwalifikacją. — Mają oni wszyscy dopiero po kilka lub kilkanaście lat służby, nie zamierzają się jeszcze obecnie podawać na emeryturę, wreszcie odstępwanie od wyraźnych przepisów ustawy, tylko w wyjątkowych wypadkach W. Sejmowi zalecone być może, komisja zatem do prośb tych się nie przychyliła.

Piotr Stepka, nauczyciel w Haczowie, powiatu brzozowskiego (L. s. 237) prosi o przyznanie stałego dodatku drożyznianego w kwocie 50 zł. rocznie z powodu, że w okolicy

Haczowa jest silnie rozwinięty przemysł naftowy; powód ten zdaniem komisji jest niewystarczającym zwłaszcza, że podobne powody mogliby wszyscy nauczyciele, mający posady na przestrzeni podgórskiej od Sącza po Kołomyję przytoczyć.

Marya Jeżowska, emerytowana nauczycielka w Łosiu pow. sądecki (L. s. 104), uprasza o wliczenie 8 lat służby przed uzyskaniem kwalifikacji. Prosząca pobiera rocznie 94 zł. 25 ct. ma lat 71 i z powodu podeszłego wieku zapracować na utrzymanie nie może.

Wilhelmina Lewicka, kierująca nauczycielka szkoły żeńskiej w Nadwórnie (l. 262) uprasza o wliczenie jej 2 lat służby prowizorycznej do emerytury. Obecnie jest jeszcze w służbie a obowiązki swe pełni wzorowo i z zadowoleniem władzy przełożonej, skoro w roku 1898 otrzymała krzyż zasługi z koroną.

Józef Zieliński, nauczyciel kierujący w Sasowie (L. s. 189), przeniesiony został w dniu 10. sierpnia 1898 w stały stan spoczynku — policzono mu do emerytury 31 lat służby i wyznaczono rocznie 581 zł. 25 ct. W służbie stracił wzrok i jest chory na płuca. — Wykazuje cały szereg pism pochwalnych od swej przełożonej władzy za pilne i sumienne pełnienie obowiązków. Uprasza o wliczenie do emerytury 4 lat spędzonych w służbie jako tymczasowy nauczyciel w Milatynie nowym.

Trzy te prośby poleca komisja łasce Wysokiego Sejmu.

(L. s. 276) Filip Ludkiewicz, nauczyciel dwu klasowej szkoły w Jarosławiu, uprasza o przyznanie 4 dodatków pięcioletnich. Jakkolwiek powoływanie się jego na końcowy ustęp art. 13 ustawy z 1. stycznia 1889 nie może tu mieć zastosowania. Ustęp ten bowiem wypowiada wyraźnie nauczycielom mianowanym stale, on zaś otrzymawszy miejsce nauczyciela jako Lehramt-Kandidat, nie był stale mianowanym, to przecież komisja ze względu na jego długoletnią a nienaganną służbę i otrzymane dekreta pochwalne, prośbę jego W. Sejmowi do uwzględnienia przedstawia.

Powołując się na powyższe wywody, komisja petycyjna wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Nad petycjami Romana Soniewskiego (111), Tomasza Żulińskiego (107), Józefa Dudziaka (148), Michała Zacharyasiewicza (226), Emila Winiarskiego (233), Jana Częstucha (263) i Piotra Stepki (237) przechodzi Sejm do porządku dziennego.

II. Petycye Maryi Jeżowskiej (104), Wilhelminy Lewickiej (262), Józefa Zielińskiego (189) i Filipa Ludkiewicza (276) przydziela Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania w porozumieniu z c. k. kraj. radą szkolną i możliwego uwzględnienia.

We Lwowie, dnia 22. marca 1899.

Przewodniczący:
Czartoryski.

Sprawozdawca:
Albin Rayski.